

Solidaritat amb els encausats per els fets del Parlament

ANARQUISTAS :: 10/10/2011

[Català]

EL dia 15 de Juny del 2011, milers de persones ens varem ajuntar en el Parlament de Catalunya en el matí que s'havien d'aprovar les reformes i retallades de la despesa pública.

Les raons per les quals ens trobàvem allà eren tant variades com variades eren les nostres intencions. Alguns de nosaltres pensàvem que si la convocatòria era per "aturar el parlament", ho teníem que fer de la manera que cada un de nosaltres ho creies convenient. Amb els nostres cosos, insults, escopint i insultant, en un context completament militaritzat per els anti-disturbis i els seus còmplices de la premsa, L'Única cosa que varem aconseguir va ser alterar un mínim un dia mes d'aquesta farsa. Malgrat tot, les decisions preventives de les elits econòmiques (banc europeu, FMI i BM) ja estan aprovades.

Ara l'estat i els mitjans de comunicació intenten aïllar i condemnar almenys a 22 persones que allà es trobaven. L'amença es de penes de presó d'entre 3 i 5 anys, i al mateix temps recorren a la vella i clàssica divisió entre manifestants "bons" i "dolents", deixant ben clar que aquesta operació no es "contra cap moviment", sinó contra moviments aïllats. La mil vegades utilitzada divisió entre violents i no violents. Aquesta divisió cerca fer creure que qualsevol forma de protesta que sobrepassi els (cada vegada mes estrets) canals de diàleg i de participació amb els nostres botxins, que rebutgi el reconeixement d'aquells que ens oprimeixen i de llurs lleis, es equivalent a terrorisme.

Però molts dels que allà hi érem sabem que els terroristes son ells, els que amb una policia cada cop mes militaritzada, amb redades xenòfobes, amb polítics obertament racistes, amb retallades, desallotjaments, amb el enduriment del còdec penal i L'Ombra de les seves presons, ens recorden qui son els que posseeixen el monopoli de la violència.

Des-de que va iniciar el "context de crisi", no ha fet res més que evidenciar el que ja no es podia continuar amagant, se senten veus dels ministeris de sufocar qualsevol tipus d'intent de rebel·lió contra les condicions actuals, d'evitar que "l'efecte grec" es contagii.

I amb aquesta onada de detencions i el fantasma que per molts evoca l'audiència nacional, volen silenciar el cada cop major descontent i la creixent solidaritat entre els oprimits. Doncs es precisament la solidaritat el que més evidència la inutilitat de la representació política i el seu teatre, i que es possible prendre el control de les nostres vides.

SOLIDARITAT AMB ELS ENCAUSATS PER ELS FETS DEL PARLAMENT I AMB TOTS AQUELLS QUE ES REVELEN CONTRA QUEST SISTEMA DE MISÈRIA!

[Castellano]

Solidaridad con los encausados por los echos del Parlament

El 19 de junio de 2011, miles de personas nos juntamos en el Parlamento catalán en la mañana en la que se aprobaran las reformas y recortes del gasto público.

Los motivos por los que allí nos encontrábamos eran tan variados como variadas eran las intenciones. Algunas personas creíamos que si la convocatoria era “parar el Parlament” había que hacerlo, de la manera que cada uno creyera conveniente.

Con nuestros cuerpos, insultos, escupitajos y blasfemias, en un contexto completamente militarizado por los antidisturbios y sus cómplices de la prensa, lo único que conseguimos fue alterar mínimamente una jornada más de esta farsa. Después de todo las decisiones provenientes de las élites económicas (Banco Común Europeo, FMI y BM) ya estaban aprobadas.

Ahora el Estado y los medios de comunicación buscan aislar y condenar al menos a 22 personas que allí se encontraban. La amenaza es de penas de cárcel de entre 3 y 5 años, y a las vez recurren a la vieja y clásica división entre “buenos” y “malos” manifestantes, dejando bien claro que esta operación no va “contra ningún movimiento”, sin contra elementos aislados. La mil veces utilizada división entre violentos y no-violentos. Esta división busca hacer creer que cualquier forma de protesta que sobrepase los (cada vez más estrechos) canales del diálogo y la participación con nuestros verdugos, que rechace el reconocimiento de quienes nos oprimen y sus leyes, es equivalente al terrorismo.

Pero muchos de los que allí estábamos sabemos que los terroristas son ellos, los que con una policía cada vez más militarizada, con redadas xenófobas, con políticos abiertamente racistas, con recortes, desahucios, con el endurecimiento de los códigos penales y la sombra de sus cárceles, nos recuerdan quienes son los que poseen el monopolio de la violencia.

Desde que comenzó el “contexto de crisis”, que no ha hecho más que evidenciar lo que ya no se podía seguir escondiendo, se oyen voces de los ministerios de sofocar cualquier intento de rebelión contra las condiciones actuales, de evitar que “el efecto griego” contagie. Y con esta oleada de detenciones y el fantasma que para muchos evoca la Audiencia Nacional, quieren silenciar el cada vez mayor descontento y la creciente solidaridad entre los oprimidos. Porque es precisamente la solidaridad lo que más evidencia la inutilidad de la representación política y su teatro, y que es posible tomar el control de nuestras vidas.

¡SOLIDARIDAD CON LOS ENCAUSADOS POR LOS ECHOS DEL PARLAMENT Y CON AQUELLOS QUE SE REBELAN CONTRA ESTE SISTEMA DE MISERIA!

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/solidaritat-amb-els-encausats-per-els-fe